

वा ० रा ०

॥ ५१ ॥

॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ तस्य सुमालिनः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ इतिरामाभिरामे श्रीरामीये रामायणतिलके

उ० कां०

देवाश्चराक्षसान्योरात्महाबलपराक्रमान् ॥ समरेविमलैः शस्त्रैरुपनिन्युर्यमक्षयं ॥ ३९ ॥ एतस्मिन्नन्तरेरामसुमालीनामराक्षसः ॥
नानाप्रहरणैः क्रुद्धस्तस्मै न्यसोभ्यवर्तत ॥ ४० ॥ सदैवतबलं सर्वनानाप्रहरणैः शितैः ॥ व्यध्वंसयतसंक्रुद्धोवायुर्जलधरं यथा ॥ ४१ ॥ ते
महाबाणवर्षैश्च शूलप्रासैः सुदारुणैः ॥ हन्यमानाः सुराः सर्वे न व्यतिष्ठन्त संहताः ॥ ४२ ॥ ततो विद्राव्यमाणेषु देवतेषु सुमालिना ॥ वसूना
मष्टमः क्रुद्धो सावित्रो वैव्यवस्थितः ॥ ४३ ॥ संवृतः स्वैरथानीकैः प्रहरन्तं निशाचरं ॥ विक्रमेण महातेजा वारयामास संयुगे ॥ ४४ ॥ त
तस्तयोर्महद्युद्धमभवत्सोमहर्षणं ॥ सुमालिनो वसोश्चैव समरेष्वनिवर्तिनोः ॥ ४५ ॥ ततस्तस्य महाबाणैर्वसुना सुमहात्मना ॥ निहतः
पन्नगरथः क्षणेन विनिपातितः ॥ ४६ ॥ हत्वा तु संयुगे तस्य रथं बाणशतैश्चितं ॥ गदां तस्य वधार्थाय वसुर्जग्राह पाणिना ॥ ४७ ॥ ततः प्र
गृह्य दीप्ताग्रां कालदंडोपमां गदां ॥ तां मूर्ध्नि पातयामास सावित्रो वै सुमालिनः ॥ ४८ ॥ सा तस्योपरि चोल्काभापन्तं तीविवभोगदा ॥ इंद्र
प्रमुक्ता गर्जन्ती गिरा विवमहाशनिः ॥ ४९ ॥ तस्य नैवास्थिन शिरो न मांसं ददृशे तदा ॥ गदया भस्मतां नीतं निहतस्य रणाजिरे ॥ ५० ॥
तं दृष्ट्वा निहतं संख्येराक्षसास्ते समन्ततः ॥ व्यद्रवन्सहिताः सर्वे क्रोशमानाः परस्परं ॥ विद्राव्यमाणा वसुनाराक्षसानावतस्थिरे ॥ ५१ ॥
इत्यार्षे श्रीम० वा० उ० सुमालिवधो नाम सप्तविंशः सर्गः ॥ २७ ॥ ॥ ७३ ॥ सुमालिनं हतं दृष्ट्वा वसुना भस्मसात्कृतं ॥ स्वसैन्यं विद्रु
तं चापिलक्षयित्वा र्दितं सुरैः ॥ १ ॥ ततः सबलवा क्रुद्धो रावणस्य सुतस्तदा ॥ निवर्त्य राक्षसान्सर्वान्मेघनादो व्यवस्थितः ॥ २ ॥

उत्तरकांडे सप्तविंशः सर्गः ॥ २७ ॥ ॥ ७३ ॥ सुमालिनमिति ॥ १ ॥ २ ॥

॥ ५१ ॥